

Kao bajka



Denna text är dels mina egna ord, dels hämtad från albumet "Mes plus belles chansons d'amour", dels en sammanfattning av "Les Années Mireille - 30 ans de Chansons, en skrift som Mireille Mathieu Club France gett ut) Professionell uti fingerspetsarna, med en röst lika stark som operascenens primadonnor, ett vidöppet gott hjärta som vore hon en ängel; ett omisskänneligt vibrato och de mest franska av franska skorrande r och klingande diftonger - Mireille Mathieu... För drygt femton år sedan hörde jag för första gången denna stora lilla dam sjunga. Sedan den dagen är jag en hängiven beundrare tillsammans med många många andra, såväl härhemma som över hela världen.

Kanske minns Du henne från åttiotalets succéprogram "Nöjesmaskinen" och "Nöjesmassakern" där hon var hedersgäst vid ett flertal tillfällen. Bl a sjöng hon då Barbra Streisands "Memory" ("Nos souvenirs") och "La vie en rose" och "Non, je ne regrette rien" såsom den lilla



kvinnor vars mantel hon ofta sägs ha axlat en gång gjorde - Édith Piaf. I mitten av åttiotalet genomförde Mireille Mathieu även en turné i de skandinaviska länderna. Här i Sverige drog hon fulla hus i Göteborg, Stockholm, Lund, Norrköping och Falun. Många var de tidningsartiklar som skrevs med anledning av den franska sångfågeln besök. Några av dessa kommer Du så småningom att kunna läsa på denna hemsida.

Mireille Mathieu föddes för femtioett år sedan i den provencalska staden Avignon i södra Frankrike. Hon växte upp under knappa förhållanden och hon hade inte mindre än tretton syskon. Fadern var stenhuggare och modern var hemma och skötte hushållet. Mireille fick tidigt börja att hjälpa till med försörjningen och jobbade till en början på en fabrik som tillverkade kuvert. Föga anade hon att hennes liv skulle bli en saga, att hon en gång skulle få träffa de kungar och drottningar som hon bara läst eller hört talas om. Och så den största av dem alla, naturligtvis... påven!



Den 21 november 1965 började så äventyret. Mireille, 19 år gammal, medverkade i en sångtävling som sändes i tv över hela Frankrike. Hon vann! En man vid namn Johnny Stark tog henne under sitt beskydd och strax var succén given. Debutalbumet *Mon Credo* sålde i otroliga 1 300 000 exemplar på bara fem månader! Efter att ha tagit fransmännen med storm blev det tyskarnas tur att få lära sig att uppskatta franska chansons, även om Mireille också ofta sjöng på tyska. Hennes stora hits från den tiden *Martin*, *Hinter den Kulissen von Paris*, *An einem Sonntag in Avignon* och *Es geht mir gut*, *Chéri* är fortfarande önskade på radio och tv i Tyskland och alldeles nyligen gjordes en nyinspelning, både på tv och på cd av bland andra just dessa låtar. Att gå igenom allt det som Mireille Mathieu gjort under sina dryga 30

år som artist är minst sagt omöjligt. Hon har haft turnéer i Amerika, i Europa, i Asien, ja, så gott som världens alla hörn har fått njuta av hennes skönsång. Hon har flera gånger sjungit på den prestigefyllda *Royal Performance*, en föreställning för den engelska drottningen. Oräkneliga turnéer i hemlandet Frankrike och då framför allt flera konserter på anrika

Olympia hör också de till den fantastiska sagan. 1976 framträdde hon på den välrenommerade stora Bolchoiteatern i Moskva dit hon återvände i slutet av åttiotalet, alltid lika applåderad. Ett annat viktigt datum: den 14 november 1983, då påven Johannes Paulus II gav henne privat audiens, ett ögonblick som Mireille sent glömmer; hon har berättat att hon var så rörd att hon bara grät och grät.

Under en period av tio år var hon i stort sett helt borta från Paris' scener men 1986 kom så återtagandet. På Palais des Congrès såg 110 000 jublande besökare hennes show *Made in France*. 1986 var också året då man bjöd in Mireille Mathieu till festligheterna kring hundraårsjubileumet av

Frihetsgudinnan där hon sjöng inför tiotusentals människor, däribland



presidenterna Reagan och Mitterand. Samma år begav hon sig till för första gången ut på turné till....Kina!

Johnny Stark, den man som - med Mireilles egna ord - format henne, skulpterat henne, dog 1989, som naturligtvis blev ett väldigt mörkt år. Den trygga kokong hon tidigare levte i vittrade sönder och hon blev nu tvungen att alldeles själv möta showbizdjungelns hårda lag. 1990 återvände hon så till Palais des Congrès och genomförde konserter som dessvärre fick mestadels ris av kritikerkåren, även om de flesta besökarna var nöjda.



Under de fem år som följde begav hon sig återigen ut i världen och besökte bl a Tyskland, Spanien, Finland, Italien och Kanada. 1995 blev det så äntligen Frankrikes tur igen.

Mireille Mathieu är en stjärna i ordets rätta bemärkelse, en stjärna som skiner på himlavalvet och i våra hjärtan. En stjärna syns inte alltid, trots att den alltid skiner någonstans. Precis som en stjärna har Mireille inte alltid syns till under de senaste åren men vi som tillhör hennes trogna beundrarskara vet att hon alltid skiner någonstans och väntar tålmodigt på henne. Vi älskar henne.

